

Qirqinchi Oyatning Yashirin Tarixi — Yigirma Ikkinchi Raqam

Hizqiyol, uchinchi raqam

Jeff Pippenger

2026-08-08

Hizqiyol bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanishi davrida ruhoniydur. Birinchi bobda Hizqiyol muqaddas makonga olib kiriladi.

Shunday bo‘ldiki, o‘ttizinchi yilda, to‘rtinchi oyda, oyning beshinchi kunida, men Kebar daryosi bo‘yida asirlar orasida ekanimda, osmonlar ochildi va men Xudoning vahiyalarini ko‘rdim. Oyning beshinchi kunida, ya‘ni shoh Yohayaxinning asirlikka olib ketilganining beshinchi yilida, Rabbimizning kalomi Buzining o‘g‘li, ruhoniylar Hizqiyoga, Xaldeylar yurtida, Kebar daryosi bo‘yida, aniq ravshan tarzda ayon bo‘ldi; va o‘sha yerda Rabbimizning qo‘li uning ustida edi.

Men qaradim, va mana, shimoldan bir bo‘ronli shamol, ulkan bir bulut va o‘z ichida aylanib yonayotgan olov keldi; uning atrofida yorug‘lik bor edi, va uning o‘rtasidan, olovning o‘rtasidan, qahrabo rangiday bir narsa ko‘rindi. Uning o‘rtasidan yana to‘rtta tirik mavjudotning o‘xshashi chiqdi. Ularning ko‘rinishi shunday edi: ular inson qiyofasiga o‘xshar edi. Har birining to‘rttadan yuzi va har birining to‘rttadan qanoti bor edi. Oyoqlari tik oyoqlar edi; oyoqlarining tagi buzoq oyog‘ining tagiga o‘xshar edi; ular sayqallangan mis rangiday yارقirar edi. Qanotlari ostida, to‘rtala tomonida inson qo‘llari bor edi; ularning to‘rtalasining ham yuzlari va qanotlari bor edi. Ularning qanotlari bir-biriga tutashgan edi; yurganlarida burilmas edilar; har biri to‘ppa-to‘g‘ri oldinga qarab borar edi. Ularning yuzlarining o‘xshashiga kelsak, to‘rtalasining ham inson yuzi bor edi, o‘ng tomonida sher yuzi bor edi; to‘rtalasining ham chap tomonida ho‘kiz yuzi bor edi; to‘rtalasining ham burgut yuzi bor edi. Ularning yuzlari shunday edi; qanotlari esa yuqoriga cho‘zilgan edi; har birining ikkita qanoti bir-biriga tutashgan, yana ikkita qanoti esa badanlarini qoplab turar edi.

Va ular har biri to‘g‘ri oldinga qarab borar edi: ruh qayerga borishi kerak bo‘lsa, ular o‘sha yerga borar edilar; va borayotganlarida burilmas edilar. Tirik mavjudotlarning qiyofasiga kelsak, ularning ko‘rinishi yonib turgan olov cho‘g‘lariga o‘xshar edi, va mash‘alalarning ko‘rinishiga o‘xshar edi: u tirik mavjudotlar orasida u yoqdan bu yoqqa yurardi; va olov yorqin edi, va olov ichidan chaqmoq otilib chiqardi. Va tirik mavjudotlar chaqmoq yaltirashining ko‘rinishidek yugurib borib, qaytib kelar edilar. Endi men tirik mavjudotlarga boqib turganimda, mana, tirik mavjudotlar yonida, yer ustida, ularning to‘rt yuziga muvofiq bir g‘ildirak bor edi. G‘ildiraklarning ko‘rinishi va ularning yasalishi zumrad toshining rangiga o‘xshar edi; va ularning to‘rttalasi bir xil qiyofaga ega edi; va ularning ko‘rinishi hamda tuzilishi go‘yo g‘ildirak ichidagi g‘ildirak kabi edi. Ular yurganlarida, to‘rt tomoni bo‘ylab yurar edilar; va yurganlarida burilmas edilar. Ularning halqalariga kelsak, ular shu qadar baland edilarki, qo‘rqinchli edi; va ularning to‘rttalasining halqalari atrofi bo‘ylab ko‘zlar bilan to‘la edi. Tirik mavjudotlar yurganlarida, g‘ildiraklar ham ularning yonida yurar edi; va tirik

mavjudotlar yerdan ko'tarilganida, g'ildiraklar ham ko'tarilar edi. Ruh qayerga borishi kerak bo'lsa, ular o'sha yerga borar edi; ularning ruhi ham o'sha yerga borishga intilar edi; va g'ildiraklar ularga hamohang ravishda ko'tarilar edi, chunki tirik mavjudotning ruhi g'ildiraklarda edi.

Ular yurganlarida, bular ham yurardi; ular to'xtaganlarida, bular ham to'xtardi; ular yerdan ko'tarilganlarida, g'ildiraklar ham ularga ro'baro' ko'tarilar edi, chunki tirik mavjudotning ruhi g'ildiraklarda edi. Tirik mavjudotlarning boshlari uzra osmon gumbazining o'xshashi bor edi; u dahshatli billurning rangiday bo'lib, ularning boshlari ustida yoyilgan edi. Gumbaz ostida esa ularning qanotlari tik turar, biri ikkinchisiga qaragan edi; har birining bu tomonda badanini yopadigan ikkitadan, va har birining u tomonda badanini yopadigan ikkitadan qanoti bor edi. Ular yurganlarida, men ularning qanotlari shovqinini ulug' suvlar shovqiniday, Qodir Zotning ovoziday, nutq ovoziday, lashkar shovqiniday eshitdim; ular to'xtaganlarida qanotlarini tushirar edilar. Ular to'xtab, qanotlarini tushirganlarida, boshlari ustidagi gumbazdan bir ovoz keldi. Ularning boshlari ustidagi gumbazning yuqorisida taxtning o'xshashi bor edi, ko'rinishi safir toshiga o'xshar edi; taxtning o'xshashi ustida esa uning yuqorisida odam qiyofasiga o'xshash bir ko'rinish bor edi. Men uning ichida, belining ko'rinishidan yuqoriga tomon, atrofi bo'ylab olov ko'rinishiday va qahrabo rangiday bir ko'rinishni ko'rdim; belining ko'rinishidan pastga tomon ham olovga o'xshash bir ko'rinishni ko'rdim, va uning atrofi yorqinlik bilan o'ralgan edi. Yomg'irli kunda bulut ichida ko'rinadigan kamalakning ko'rinishi qanday bo'lsa, atrofdagi yorqinlikning ko'rinishi ham shunday edi. Bu Egamiz ulug'vorligining o'xshash ko'rinishi edi. Men buni ko'rganimda, yuzim bilan yiqildim va gapirayotgan Zotning ovozi eshitdim. Hizqiyol 1:1–28.

“Motam tutgan surgun payg'ambar Hizqiyolga, Xaldeylar yurtida, Isroilning qudratli Xudosiga bo'lgan imonning ayni shu sabog'ini o'rgatuvchi bir vahiy berildi. U Xavor daryosi bo'yida turganida, shimoldan bir bo'ron kelayotgandek ko'rindi: 'ulug' bir bulut, o'z ichida aylanib turgan olov va uning atrofida yorug'lik bor edi, uning o'rtasidan esa go'yo qahrabo rangidek bir shu'la chiqardi.' G'ayrioddiy ko'rinishdagi, bir-birini kesib o'tuvchi bir qancha g'ildiraklar to'rt tirik mavjudot tomonidan harakatga keltirilar edi. Bularning barchasidan ancha yuqorida esa 'taxtga o'xshash bir narsa bor edi, ko'rinishi safir toshidek edi; va taxtga o'xshash narsaning ustida yuqorida odamga o'xshash bir zotning ko'rinishi bor edi.' 'Tirik mavjudotlarning ko'rinishiga kelsak, ularning ko'rinishi yonib turgan cho'g'larga, chiroqlarning ko'rinishiga o'xshar edi; u tirik mavjudotlar orasida yuqoriga-pastga harakatlanar edi; olov yorug' edi, va olov ichidan chaqmoq chiqardi.' 'Karublar ichida esa ularning qanotlari ostida inson qo'lining shakli ko'rindi.'”

“G'ildiraklar ichida g'ildiraklar bor edi; ularning tuzilishi shunchalik murakkab ediki, dastlabki qarashda ular Hizqiyolga butunlay tartibsizdek ko'rindi. Ammo ular harakatga kelganida, bu harakat go'zal aniqlik bilan va mukammal uyg'unlikda sodir bo'lar edi. Samoviy zotlar bu g'ildiraklarni harakatga keltirar edilar, va eng yuqorida, ulug'vor safir taxt ustida, Abadiy Zot turar edi; taxtning atrofini esa inoyat va sevgi timsoli bo'lgan kamalak o'rab turar edi. Manzaraning dahshatli ulug'vorligidan ezilib, Hizqiyol yuztuban yiqildi; shunda bir ovoz unga o'rnidan turib, Egamizning kalomini eshitishni buyurdi. So'ng unga Isroil uchun ogohlantirish xabari berildi.” Testimonies, 751.

Shoh Uziyyo vafot etgan yili men ham Egamizni taxt ustida o'tirgan holda ko'rdim; U yuksak va ulug'vor edi, Uning kiyim etaklari ma'badni to'ldirib turardi. Uning tepasida seraflar turar edi: har birining oltitadan qanoti bor edi; ikkitasi bilan yuzini berkitardi, ikkitasi bilan oyoqlarini berkitardi, yana ikkitasi bilan uchar edi. Va biri boshqasiga nido qilib der edi: "Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir lashkarlar Egasi bo'lgan Egamiz; butun yer yuzi Uning ulug'vorligiga to'ladi." Nido qiluvchining ovozi ostonalari qimirlar, uy tutunga to'lar edi. Shunda men dedim: "Holimga voy! Chunki men halok bo'ldim; zero, men nopok labli bir odamman, va nopok labli xalq orasida yashayman; chunki ko'zlarim Shohni, lashkarlar Egasi bo'lgan Egamizni ko'rdi." Shunda seraflardan biri oldimga uchib keldi; uning qo'lida qurbongohdan qisqich bilan olingan cho'g' bor edi. U uni og'zimga tekkizib dedi: "Mana, bu sening lablaringga tegdi; gunohing ketkazildi, aybingdan poklandi." Shundan so'ng men Egamizning ovozini eshitdim; U shunday der edi: "Kimni yuboray? Biz uchun kim boradi?" Shunda men dedim: "Mana men, meni yubor." Ishayo 6:1-8.

"Bu vahiy Hizqiyoga uning xayoli xira vahimalar bilan to'lgan bir paytda berildi. U ota-bobolari yurtining huvillab yotganini ko'rdi. Bir zamonlar odamlar bilan to'la bo'lgan shahar endi yashovchisiz edi. Uning devorlari ichida endi na shodlik sadosi, na hamd qo'shig'i eshitilardi. Payg'ambarning o'zi esa, cheksiz shuhratparastlik va vahshiyona shafqatsizlik hukmron bo'lgan begona yurtda g'arib edi. U insoniy zulm va nohaqlikdan ko'rgan va eshitgan narsalar uning jonini iztirobga soldi, va u kecha-kunduz achchiq yig'ladi. Ammo Xovar daryosi bo'yida uning oldida namoyon qilingan ajoyib ramzlar yer yuzidagi hukmdorlar hokimiyatidan qudratliroq, hammasi ustidan hukmron bir Quadratni ochib berdi. Ossuriya va Bobilning mag'rur va shafqatsiz podshohlari ustidan rahm-shafqat va haqiqat Xudosi taxtda o'tirar edi."

"Payg'ambarga shunchalik chalkashlikka aralashgandek ko'ringan g'ildiraksimon murakkabliklar cheksiz bir qo'lning rahbarligi ostida edi. Unga bu g'ildiraklarni harakatga keltiruvchi va yo'naltiruvchi sifatida ayon qilingan Xudoning Ruhi chalkashlik ichidan uyg'unlikni yuzaga keltirar edi; xuddi shunday, butun dunyo Uning nazorati ostida edi. Ulug'langan mavjudotlarning behisoblari Uning kalomi bilan yovuz odamlarning qudrati va siyosatini jilovlashga hamda O'ziga sodiq bo'lganlarga yaxshilik keltirishga tayyor turar edi."

"Xuddi shuningdek, Xudo sevikli Yuhannoga kelgusi asrlar uchun jamoat tarixini ochib bermoqchi bo'lganida, U unga Najotkorning O'z xalqiga bo'lgan qiziqishi va g'amxo'rlikiga doir ishonchni berish uchun unga "Inson O'g'liga o'xshash Bir Zot"ni, yetti jamoatni ramziy ifodalagan shamdonlar orasida yurayotgan holda namoyon qildi. Yuhannoga jamoatning yer yuzidagi hokimiyatlar bilan bo'ladigan so'nggi buyuk kurashlari ko'rsatilgan paytda, unga sodiqlarning yakuniy g'alabasi va xalos bo'lishini ham ko'rishga ijozat berildi. U jamoatning maxluq va uning surati bilan halokatli to'qnashuvga olib kirilganini, hamda o'lim tahdidi ostida o'sha maxluqqa sajda qilish majburiy etib qo'yilganini ko'rdi. Ammo jangning tutuni va shovqinidan nariga boqib, u Sion tog'ida Qo'zi bilan birga turgan bir jamoani ko'rdi; ularda maxluqning tamg'asi o'rniga "Otaning ismi peshonalariga yozilgan" edi. Va yana u "maxluq, uning surati, uning tamg'asi va uning ismining soni ustidan g'alaba qozonganlarning Xudoning arfalarini tutib, shisha dengiz ustida turganini" va Musoning hamda Qo'zining qo'shig'ini kuylayotganini ko'rdi.

“Bu saboqlar bizning foydamiz uchundir. Biz imonimizni Xudo ustiga mustahkam qo'yishimiz kerak, chunki ro'paramizda insonlarning jonini sinovdan o'tkazadigan bir vaqt turibdi. Masih Zaytun tog'ida O'zining ikkinchi kelishidan oldin yuz berishi lozim bo'lgan dahshatli hukmlarni bayon qildi: «Sizlar urushlar va urush mish-mishlari haqida eshitasizlar». «Xalq xalqqa va saltanat saltanatga qarshi ko'tariladi; turli joylarda ocharchiliklar, vabo kasalliklari va zilzilalar bo'ladi. Bularning hammasi dard-alamlarning boshlanishidir». Bu bashoratlar Quddusning vayron qilinishida qisman amalga oshgan bo'lsa-da, ular oxirgi kunlarga yanada bevosita tatbiq etiladi.

“Biz ulug' va tantanavor voqealar ostonasida turibmiz. Bashorat tezda amalga oshmoqda. Rabbii eshik oldidadir. Yaqin orada oldimizda barcha tiriklar uchun g'oyat ulkan ahamiyatga ega bo'lgan bir davr ochiladi. O'tmishdagi tortishuvlar yana jonlanadi; yangi tortishuvlar paydo bo'ladi. Dunyoimizda yuz berajak manzaralar hali hatto tasavvur ham etilmagan. Shayton insoniy vositalar orqali ish olib bormoqda. Konstitutsiyani o'zgartirishga va yakshanbaga rioya etishni majburiy qiladigan qonunni ta'minlashga urinayotganlar buning natijasi nima bo'lishini juda kam anglaydilar. Inqiroz ayni boshimiz uzra turibdi.

“Lekin Xudoning xizmatkorlari bu buyuk tanglikda o'zlariga ishonib qolmasliklari kerak. Ishayoga, Hizqiyoga va Yuhannoga berilgan vahiyalarda biz osmonning yer yuzida sodir bo'layotgan voqealar bilan naqadar yaqin bog'langanini hamda Unga sodiq bo'lganlar uchun Xudoning g'amxo'rliqi naqadar buyuk ekanini ko'ramiz. Dunyo hukmdorsiz emas. Kelajakdagi voqealarning rejasi Egamizning qo'lidadir. Osmon Saltanati Egasi xalqlarning taqdirini ham, O'z jamoatining ishlarini ham O'z zimmasiga olgandir.”

“Biz Rabbimizning ishida o'zimizga haddan tashqari ko'p g'amxo'rlik, tashvish va hayratga tushishni ruxsat etamiz. Chekli insonlar mas'uliyat yukini ko'tarib yurish uchun yolg'iz qoldirilmagan. Biz Xudoga ishonishimiz, Unga e'tiqod qilishimiz va oldinga borishimiz kerak. Samoviy xabarchilarning charchamas hushyorligi va yer yuzidagi mavjudotlar bilan bog'liq xizmatlarida ularning tinimsiz bandligi bizga Xudoning qo'li g'ildirak ichidagi g'ildirakni boshqarayotganini ko'rsatadi. Ilohiy Ustoz O'z ishida ishtirok etayotgan har bir kishiga, qadimda Kirga aytganidek, shunday demoqda: ‘Men seni belingdan bog'ladim, holbuki sen Meni tanimagan eding.’”

“Hizqiyolning vahiyida Xudo O'z qo'lini karublarning qanotlari ostida tutgan edi. Bu, O'z xizmatkorlariga ularga muvaffaqiyat ato etadigan narsa ilohiy qudrat ekanini o'rgatish uchundir. Agar ular gunohdan yuz o'girib, qalbda va hayotda pok bo'lsalar, U ular bilan birga ishlaydi.

“Yashinning chaqnashidek tezlik bilan tirik mavjudotlar orasida harakatlanayotgan yorqin nur bu ishning oxir-oqibat qanday tezlik bilan yakuniga yetkazilib ilgarilashini ifodalaydi. Mudramaydigan, O'z niyatlarini amalga oshirish uchun tinimsiz ishlaydigan Zot O'zining buyuk ishini uyg'un ravishda oldinga olib borishga qodirdir. Cheklangan aql egalari nazarida chigallashgan va murakkab bo'lib ko'rinadigan narsani Rabbiyning qo'li mukammal tartibda saqlay oladi. U yovuz odamlarning maqsadlarini barbod qilish uchun yo'llar va vositalarni tayin qila oladi hamda Uning xalqiga qarshi yomonlik rejalayotganlarning maslahatlarini sarosimaga soladi.

“Birodarlar, hozir motam va umidsizlik vaqti emas, shubha va imonsizlikka taslim bo‘lish vaqti emas. Masih hozir Yusufning yangi qabrida, katta tosh bilan berkitilib, Rim muhri bilan muhrlangan holdagi Najotkor emas; bizda tirilgan Najotkor bor. U Shohdir, lashkarlar Rabbiysidir; U karublar orasida o‘tiradi; va xalqlarning nizolari hamda g‘alayonlari orasida ham U O‘z xalqini hanuz qo‘riqlaydi. Osmonlarda hukmronlik qiluvchi Zot bizning Najotkorimizdir. U har bir sinovni o‘lchaydi. U har bir jonni sinab ko‘rishi lozim bo‘lgan o‘choq alangasini kuzatib turadi. Podshohlarning tayanch qal‘alari qulatiladigan paytda, Xudoning g‘azabi o‘qlari Uning dushmanlarining yuraklarini teshib o‘tadigan paytda, Uning xalqi Uning qo‘llarida omon bo‘ladi.” Guvohliklar, 5-jild, 752–754.

Hizqiyol yuz qirq to‘rt ming orasida bo‘lish uchun nomzodlarni ifodalaydi, va satr ustiga satr tarzida uning ma‘baddagi tajribasi Ishayo va Yuhannoning ma‘bad ichidagi tajribasi bilan uyg‘unlashadi. Biz hozir ma‘bad sinovida turibmiz; bu yuz qirq to‘rt mingni muhrlaydigan uch sinovning ikkinchisidir. O‘sha davr Malaki uchinchi bobning amalga oshishida Ahd Xabarchisi tomonidan bajariladigan poklanishdir. Uch sinovdan iborat poklanish jarayoni Malakining olovli “o‘chog‘i” bo‘lib, u “har bir jonni sinovdan o‘tkazishi kerak.” Uchinchi farishta 1844-yil 22-oktabrda kelganida, Ahd Xabarchisi to‘satdan O‘z ma‘badiga keldi va O‘zining sodiqlarini muhrlash uchun o‘sha tarixdagi dono bokiralarni Eng Muqaddas Joyga boshlab kirdi, ammo o‘sha tarixdagi bokiralar isyon qildilar, va 1856-yilga kelib Filadelfiyadagi Milleriylar harakati Laodikiya Milleriylar harakatiga aylandi hamda 1863-yilda Laodikiya Yettinchi kun adventistlari jamoatiga aylandi.

1844-yil 22-oktabrda to‘satdan kelgan uchinchi farishta 1863-yilda o‘z huzurini qaytarib oldi, so‘ngra 2001-yil 11-sentabrda yana qaytdi. Yigirma besh yil o‘tgach, 1844-yil 22-oktabr orqali timsollangan ma‘bad sinovi hozir yana takrorlanmoqda. Yigirma besh ramziy ma‘noda ikki yuz ellikning payg‘ambarlik ushridir, va ikki yuz ellik Doniyor o‘n birinchi bobining o‘n birinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha bo‘lgan oyatlarida ifodalangan tarixning ramzidir. Ikki yuz ellik va yigirma besh Hizqiyolning ma‘bad haqidagi vahiyyidagi g‘ildirakdir. Yigirma besh — Ahd Xabarchisi tomonidan amalga oshiriladigan poklanish ishida ifodalangan uch bosqichli sinov jarayonining bajo bo‘lishida donolar bilan fosiqlar ajralishining ramzidir.

Matto yigirma beshinchi bobida uchta masal bor, va har bir masal bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish vaqtida dono bilan yovuzning ajratib qo‘yilishini ko‘rsatadi. Bobda ifodalangan Xudo xalqining umidi shundan iboratki, ular yarim tun nidosi xabarining moyiga ega bo‘lgan dono bokira bo‘lishlari mumkin. Ularning umidi shundan iboratki, o‘zlarining shaxsiy sinov muddati davomida boshqarib yurish uchun o‘zlariga berilgan maxsus iste‘dodlarni ishga solish borasidagi boshqaruvchiligida ular sodiq xizmatkor deb hukm qilinsinlar. Ularning umidi shundan iboratki, ular Xudoning yaylovidagi qo‘ylardan biri sifatida, Uning o‘ng tomoniga o‘tqazilgan holda hukm qilinsinlar, Uning chap tomonidagi echkilardan biri sifatida emas. Yigirma besh — bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanish vaqtida dono bilan yovuzning ajratib qo‘yilishining timsolidir. Yigirma besh — Hizqiyoning g‘ildiraklaridan biridir.

Asirligimizning yigirma beshinchi yilida, yilning boshida, oyning o‘ninchi kunida, shahar vayron qilinganidan keyingi o‘n to‘rtinchi yilda, xuddi o‘sha kuni Egamizning qo‘li mening

ustimda bo‘ldi va meni o‘sha yerga olib bordi. Hizqiyol 40:1.

Asirlikning yigirma beshinchi yili 22-oktyabr bilan ifodalanadi, bu esa taqsimotga oid bir eshikning yopilishi bilan ifodalanadi. 1844-yil 22-oktyabrda ikki toifa ajratib qo‘yilganida, bir eshik ochildi va bir eshik yopildi.

Filadelfiyadagi jamoatning farishtasiga yozgin: Muqaddas bo‘lgan, Haqiqiy bo‘lgan, Dovudning kalitiga ega bo‘lgan, ochsa hech kim yopmaydigan va yopsa hech kim ocha olmaydigan Zot shunday demoqda: Men sening ishlaringni bilaman; mana, Men oldingga ochiq eshik qo‘ydim, uni hech kim yopa olmaydi; chunki sening quvvating oz bo‘lsa-da, Mening kalomimni saqlading va Mening nomimni inkor etmading. Vahiy 3:7, 8.

Masih Filadelfiya farishtasiga ularning ishlarini bilishini, Filadelfiya jamoati oldiga esa ochiq eshik qo‘yanini aytadi. Bu eshik “Dovudning kaliti” bilan, ya’ni Eliakimga qo‘yilgan kalit bilan ochiladi.

Va o‘sha kunda shunday bo‘ladiki, Men xizmatkorim Xilqiyoning o‘g‘li Eliyaqimni chaqiraman: Men uni sening xalat-ing bilan kiydiraman, sening kamar-ing bilan mustahkamlayman, va hukmronligingni uning qo‘liga topshiraman; u Quddus aholisiga va Yahudo xonadoniga ota bo‘ladi. Dovud xonadonining kalitini uning yelkasiga qo‘yaman; u ochadi, va hech kim yopmaydi; u yopadi, va hech kim ochmaydi. Ishayo 22:20–22.

Iliqim chaqirilgan kuni u yovuz Shebnadan ajratib qo‘yiladi.

Sarvari Olam Egasi bo‘lgan Rabbiiy shunday deydi: Bor, o‘zingni mana shu xazinadorga, ya’ni saroy ustidan qo‘yilgan Shebnaning oldiga olib bor va ayt: Bu yerda sening nimaing bor? Bu yerda kimning borki, sen o‘zingga bu yerda qabr o‘yibsan — xuddi o‘ziga baland joyda qabr o‘ygan, o‘zi uchun qoya ichidan maskan qazigan odam kabi? Mana, Rabbiiy seni qudratli surgun bilan uzoqqa uloqtiradi va seni mahkam o‘rab qo‘yadi. U seni albatta zo‘rlilik bilan aylantirib, keng bir yurtga koptokdek uloqtiradi; o‘sha yerda o‘lasan, va o‘sha yerda ulug‘vorligingning aravalari xo‘jayining xonadoniga sharmandalik bo‘ladi. Ishayo 22:15–18.

Shebna va Eliakim haqidagi misolni bajo keltirgan dono va nodon bokiralarning ajratilishi 1844-yil 22-oktabrda amalga oshdi, va shuningdek, Yoaxinning asirligining yigirma beshinchi yilida ham bajo keldi; bu miloddan avvalgi 573-yil 22-oktabr edi. Hizqiyol kitobining sakkizinchi bobida, Quddus orqali ifodalangan Adventizm ichidagi fosiqlar quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh erkak orqali tasvirlanadi. Quddusning vayron qilinishi yakshanba qonunini anglatadi, bu esa bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanish vaqtini yakunlaydigan yo‘l belgisi hamdir. O‘sha muhrlanish vaqti 2001-yil 11-sentyabrda boshlangan, va Iso ham Alfa, ham Omega bo‘lgani uchun, muhrlanishning boshlanishi sifatidagi 2001-yil 11-sentyabr uning yakunini, ya’ni yakshanba qonunida bo‘ladigan nihoyani tasvirlaydi.

2001-yil 11-sentabr 1888-yildagi Minneapolis yig‘ilishlari orqali oldindan ifodalangan edi, chunki Sister White Nyu-Yorkning ulkan binolari 9/11 da qulaganida, Vahiy 18:1–3 amalga oshganini ko‘rsatadi. O‘sha vaqtda, xuddi 1888-yildagidek, u Vahiy o‘n sakkizdagi farishta yer yuzini Uning ulug‘vorligi bilan yoritish uchun tushib kelganini ta’kidlagan. U 1888-yildagi isyonni Qorah,

Datan va Abiramning isyoni bilan bog‘lagan; ularga shuningdek shuhrat qozongan ikki yuz ellik kishi ham o‘zlarining murtadligida qo‘shilgan edi. Qadimgi Isroilning dastlabki tarixida Qorah va uning safdoshlari isyonidagi ikki yuz ellik isyonchi, qadimgi Isroilning oxirida quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh kishining timsoli edi.

Laodikeya Adventizmining yigirma besh nafar rahbarining Yakshanba qonuni oldida ta‘zim qilishi va ikki yuz ellik nafarining 9/11 da ta‘zim qilishi, muhrlash vaqtini yigirma besh ramzi bilan namoyon etadi; (donolar bilan yovuzlarning ajralishining ramzi) bu muhrlash vaqtining boshlanishi va tugashini belgilash uchundir. Bu Muso davridagi ikki yuz ellik nafar isyonchi bo‘ladimi, yoki Hizqiyo sakkizinchi bobdagi yigirma besh nafar kishi bo‘ladimi, yoxud Matto yigirma beshinchi bobdagi ajralishning uch guvohi bo‘ladimi, yoki Hizqiyo qirqinchi bobdagi asirlikning yigirma beshinchi yili bo‘ladimi; yigirma besh ramzining barcha namoyon bo‘lishlari, o‘z xulosasiga mos ravishda miloddan avvalgi 207-yilda, 313-yilda va 2026-yilda yetib kelgan uchta ikki yuz ellik yillik davr bilan uyg‘unlashadi.

Yigirma besh, go‘yo, yigirma beshlikning barcha chiziqlarini mukammallikka olib kiradigan bir o‘qdir. U qirqinchi oyatning yashirin tarixiga aniqlik kiritish uchun Butrusga berilgan shohlikning bashoratli kalitlaridan biriga aylanadi. Doniyor 11-bobning o‘ninchi oyatidan o‘n beshinchi oyatigacha bo‘lgan oyatlar 1989-yildan Yakshanba qonunigacha bo‘lgan tarixni qamrab oluvchi bir chiziqni ifodalashi, ya‘ni qirqinchi oyatning yashirin tarixi ekanligi, ikkitadan ortiq guvohlar orqali qayta-qayta tasdiqlangan. Yahudo qabilasining Arsloni endi Hizqiyolning g‘ildiraklarini muhrdan ochmoqda, chunki U oxirgi kunlarning Yarim tun faryodi xabarini yakunlaydigan yashirin tarixni ochmoqda.

Quyidagi maqolalarda biz so‘nggi kunlarda insonlarning murakkab o‘zaro ta‘sirini ifodalovchi Hizqiyolning g‘ildiraklarini aniqlashni davom ettiramiz. Ushbu maqolaning boshida keltirilgan Hizqiyolning birinchi bobi va unga ilova qilingan Testimonies, beshinchi jilddagi parcha, maqolalar davomida oldinga siljiganimiz sari bizning doimiy murojaat nuqtamiz bo‘lib qoladi. G‘ildiraklar o‘zlarining tegishli o‘rnida va bashoratli tarixning boshqa g‘ildiraklari bilan o‘zlarining tegishli kesishuvlarida bayon etilganda, biz 1840-yil 11-avgustda birinchi farishtaga qudrat bergan uch yuz to‘qson bir yil va o‘n besh kun Hizqiyol tomonidan ham uch yuz to‘qson yil sifatida, Quddus qamalining bir yarim yili bilan bog‘langan holda ifodalanganini ko‘rsatamiz; va bu bashoratli nurning kelishi bir yuz qirq to‘rt mingning bayrog‘ining ko‘tarilishini aniqlab berishini ko‘rsatamiz.

1299-yil 27-iyuldan 1337-yilgacha bo‘lgan davr Vahiy 9-bob, 10-oyatdagi bir yuz ellik yilning (besh oy) boshidagi o‘ttiz sakkiz yilni ifodalaydi. O‘sha bir yuz ellik yil 15-oyatdagi uch yuz to‘qson bir yil va o‘n besh kun bilan bog‘lanadi. Shunday qilib, bu ikki davrning boshlanishi bir bashorat chizig‘ini tashkil etadi; u Josiah Litchning 1838 va 1840-yillardagi bashoratining amalga oshishida yakun topdi hamda Milleriyar harakatining ko‘tarilishi va kuch bilan ta‘minlanishini belgiladi. Adventizmning boshidagi o‘sha tarix, Yakshanba qonunidan oldin alomat sifatida bir yuz qirq to‘rt mingning ko‘tarilishini belgilaydi. Demak, Hizqiyolning uch yuz to‘qson yili va Quddus qamalining bir nuqta besh yili (1.5) 1299-yilda boshlangan bashorat chizig‘ining nihoyasini belgilaydi.

Keyingi maqoladan oldin “Testimonies”, beshinchi jilddagi ushbu parchani ko‘rib chiqish foydali bo‘lar edi.